

SALVE REGINA

Římskokatolická farnost Březolupy

5. číslo/2018 srpen-září

Milí farníci,

jsem v druhé polovině prázdnin. Někteří mají dovolenou už za sebou, někteří ještě před sebou. Mnozí z nás využíváme ke svým cestám vlaky, a tak mi dovoluňte podělit se s jedním příběhem ze světa železnice, který jsem nedávno slyšel vyprávět.

Dříve nebyly železniční přejezdy, jak je známe dnes. Na přejezdech dohlížel na bezpečnost tzv. hradlař, který v noci stál na přejezdu s lampou a světlem lampy upozorňoval řidiče automobilů na blížící se vlak. Na jednom přejezdu však došlo ke střetu osobního auta s lokomotivou a místní hradlař se dostal k soudu. Soudce se ho ptal: „Stal jste s lampou v ruce na přejezdu v době nehody?“

Hradlař odpověděl, že ano. Soudce ho nakonec osvobodil. Po skončení soudu se přednosta stanice ptal hradlaře: „Proč jste byl při té výpovědi u soudu tak neklidný, když jste stál na tom přejezdu?“ Hradlař mu odpověděl: „Protože jsem měl strach, že se soudce bude dále vyptávat. Já jsem sice na tom přejezdu opravdu stál, ale ta lampa mi nesvítla.“

Myslím si, že se tento příběh dá krásně vztáhnout i na náš duchovní život. My také můžeme chodit do kostela třeba každý den, ale pokud nám nebude ve svém srdci svítit lampa pro Krista, budeme jen pouhými účastníky nějakého rituálu. A tak Vám všem přeji a k tomu Vám všem žehnám, aby skutečně svítla lampa Vašich srdcí pro Krista.

P. Jan

APOŠTOLÁT MODLITBY V SRPNU: Rodiny jako bohatství

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení se Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svoji oběť za záchranu světa, Ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště za úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Všeobecný úmysl:	Aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránila rodiny jako největší bohatství lidstva.
Misijní úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Úmysl našich biskupů:	Za vnímání přírody a okolního světa jako daru, v kterém se Bůh zjevuje (srv. Žl 29/28/).

APOŠTOLÁT MODLITBY V ZÁŘÍ: Mladí lidé v Africe

Všeobecný úmysl:	Aby mladí lidé afrického světadílu měli přístup ke vzdělání a práci ve vlastní zemi.
Misijní úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Úmysl našich biskupů:	Za odvahu ke každodennímu následování Pána i přes opakující se poklesky a nedokonalosti (srv. Žl 137/136/).

Svatý Františku Xavierský, oroduj za nás. Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás.

ŽIVOT VE FARNOSTI V MĚSÍCI ČERVNU A ČERVENCI

V sobotu 28. 7. 2018 se z vody a Ducha Svatého narodila **Ela Anna Pavlíková**.

V sobotu 4. 8. 2018 jsme se rozloučili s panem **Ing. Josefem Tomáštkem** (*21. 9. 1950, † 30. 7. 2018).

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

14. 8. Út - **69. výročí požehnání kaple na Zlámanci**

15. 8. St - **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**

19. 8. Ne - **Pout' k Panně Marii Nanebevzaté** - patrocinium farního kostela v Březolupích, žehnání hasičského auta, praporu a sošky sv. Floriána.

25. 8. So - **Svárov - celebruje P. Josef Červenka**

1. 9. So - **Mariánské večeradlo ve farním kostele v Bílovicích**

15. 9. So - **Farní pout' na Svatý Hostýn**

25. 9. Út - **Svárov - celebruje P. Josef Konečný**

6. 10. So - **Mariánské večeradlo v Bílovicích** – světelný průvod ke kapli Panny Marie Bolestné – požehnání po opravách a připomínka 96. výročí posvěcení této kaple (1.10.)

Zamyšlení nad primicemi a první mší svatou pátera Jana Svozilka.

Jáhen Jan Svozilek nastoupil do farnosti březolupské a bílovské před dvěma lety. Prvním dojmem, ať se na mne nezlobí, byl se svou čupřinou černých vlasů spíše jako „čertík Bertík“, než jako budoucí kněz. Postupem času se sžil s farností a my farníci s ním. Našel si cestu k srdci i duši nás všech...

Slavnostní uvedení do kněžského stavu 30. 6. 2018 v olomoucké katedrále bylo vyvrcholením jeho cesty k Bohu. Dlouhá cesta, odříkání, náročné studium a odevzdání se do vůle Boží, stát se Jeho služebníkem, je vrcholem výzvy našeho Pána k vyvoleným.

Dne 2. 7. 2018 měl svou primiční první mši svatou ve svém bydlišti v Dobromilicích. Již během cesty jsem se zamýšlela nad vznikem názvu této obce. Zakladatelé této vesnice museli milovat dobro a jako lidé dobro milující, vznikl název vesnice DOBROMILICE.

Kostel Všech svatých je postaven na vyvýšeném místě uprostřed vesnice. Je asi o polovinu menší než náš kostel. Na čelní stěně za oltářem je velký obraz „Všech svatých“. V kostelní lavici vyhrazené pro hosty vnímám atmosféru blízcího se slavnostního okamžiku všemi smysly. V tiché modlitbě za nového kněze a celou rodinu mne neruší ani zkouška kostelního sboru. Tóny dechové hudby Topolanka doprovází průvod kněží a věřících od rodného domu otce Jana do kostela. Otec Jan kráčí uprostřed špalíru krojovaných dívek a chlapců v hanáckých i slováckých krojích. V průvodu kněží, řeholních sester, rodičů, příbuzných a farníků místních i cizích, kráčí otec Jan k oltáři sloužit svou první mši svatou. Jsem dojatá touto slavnostní chvílí a zamýšlím se, proč v naší vesnici, kam až sahá má paměť, znám pouze jednoho kněze, který se jmenoval Moučka a spí již několik desítek let svůj věčný sen. Před 2 lety byl náš občan Pavel Stránský vysvěcen na biskupa starokatolické církve.

Po mši svaté děkuje otec Jan svým rodičům, sourozencům a příbuzným za všechno, co pro něho udělali. Představuje svých pět spolužáků z bohoslovecké fakulty a jejich současné kněžské působení ve Veselí nad Moravou, v Přerově a jinde... Závěrečné Te Deum zní klenbou kostela a snad se vznáší i výše k nebesům. Je poděkováním, vždyť dnes se počet Božích služebníků opět zvýšil a nám věřícím má možnost pomáhat v našich těžkostech a trápeních.

Věřím, že při našich modlitbách za kněze se dočkáme vyslyšení a primiční mše svaté i kněze z naší březolupské farnosti.

MUDr. Anna Otrhálková

Ministrantská přespávačka na faře ve Vracově.

V pátek 22. 6. 2018 jsem po mši svaté odjel s otcem Pavlem na faru do Bílovic, kde jsem se setkal s ostatními kluky z farnosti Bílovice. Z naší farnosti tam byl ještě Prokop Hubáček a Martin Lysoněk. Rozdělili jsme se do pěti aut (o. Pavel, o. Artur, jáhen Jan, pan Valeš a Jenda Kaluža) a vyrazili směr Vracov.

Po příjezdu na faru jsme si všichni vybalili věci a připravili spaní. Potom nás rozdělili do skupin podle data narození a šli jsme se společně vyfotit. Po focení jsme pod vedením našich otců a jáhna vyrazili na slibovaný večerní pochod do lesů kolem Vracova. Pochod se mně velice líbil. Po návratu na faru jsme se pomodlili a o. Pavel nám vyprávěl o vracovském kostele.

V sobotu ráno budíček a jako rozcvička byl běh k vracovskému rybníku a zpět. Po snídani jsme odjeli do Milotic, kde jsme si prohlédli místní zámek. Po prohlídce následoval odjezd domů.

Tadeáš Sukup

„Bože, ty jsi můj Bůh, snažně tě hledám...“ (Žalm 63, 1)

Léto je v plném proudu, je čas dovolených, výletů, poutí.

Co je to pout'?

Pout' je znamením života každého člověka. Jsme lidé putující, lidé hledající. Vždyť již praotec Abrahám uposlechl Boží volání a vydal se na cestu z Uru do Cháránu.

Život starozákonního člověka, jeho vztah k Bohu, je velkým podobenstvím, které se naplňuje v Ježíši Kristu: k němu – obrazně řečeno – putoval celý Starý zákon. A Ježíš – on je poutník za člověkem, putující učitel. Apoštolové jdou za ním, putují za Božím Synem a vytvářejí tak obraz života křesťana: křesťan, poutník za Kristem.

Každý z nás si může vybrat ze široké nabídky poutí. Já chci dnes napsat o Pěší pouti za umělce, kterou pořádá Olomoucké arcibiskupství. Letošní ročník Posázavím „proti proudu“ nesl motto:

„Skutečně velké pravdy nelze nikdy zfalšovat, mohou být jenom zapomenuty.“ G. K. Chesterton

V neděli začínali poutníci v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Kutné Hoře – Sedlci. Večerní program DOJÍT ZA BOLEST byl seznámením s životem a tvorbou Jiřího Orteny prostřednictvím básní a deníkových záznamů v interpretaci herce Igora Dostálka.

V pondělí začínáme v Uhlířských Janovicích, putujeme po břehu Sázavy. Mši svatou slavíme v kostele sv. Prokopa v Sázavě, v objektu kláštera přespíme.

V úterý se svezeme Posázavským pacifikem a putujeme pěšky do Ledče nad Sázavou. Po večerní mši svaté se ve farním sále sejde asi 60 poutníků a farníků, aby si vyslechli KRÍŽ ČÍHOŠŤSKÝ, o kterém mluví básník a publicista Miloš Doležal.

Následující den putujeme do Číhoště. Tento den je mým vrcholem! U kříže na kostelní zahradě se modlíme bolestný růženec. Kostelík Nanebevzetí Panny Marie má otevřené dveře k větrání, ale mříže uvnitř jsou zamknuté. Čekáme na paní kostelnicí. Mši svatou hodinu před polednem slouží P. Josef Slezák.

Sedím pod kazatelnou, ze které kázal P. Josef Toufar. Pod kazatelnou, ze které 31. 12. 1949 zazněla slova:

„I na větvích našich životů ustavičně hlodají myši, bílá a černá – den a noc – a nám ubíhají hodiny, dny, měsíce, a uplynul rok... Žijme tak, jako bychom již dnes zemřít měli. Žijme pečlivě jako moudří a vykupujeme si časem vezdejší život věčný.“

(28. ledna 1950 je P. Josef Toufar Státní bezpečností unesen a na příkaz komunistických špiček bezmála měsíc vyslýchán a nucen k falešnému přiznání a zradě kněžského slibu).

Sedím pod kazatelnou, na kterou je jeho zmučené tělo „dopraveno“ a ústa jsou donucena ke lži.

(P. Josef Toufar na následky mučení 25. února 1950 umírá a byl pohřben pod falešným jménem v Praze-Žábčích. Nyní odpočívají jeho pozemské ostatky pod náhrobkem v dlažbě kostela).

Sedím pod kazatelnou. Jak často se mi stáčí pohled na náhrobek nesoucí slova kázání P. Josefa Toufara, která zazněla právě na svátek sv. Silvestra 1949.

V modlitbách a oběti mše svaté toho dne neseme kněze. Celou naši zemi. Všechny „mocné“.

(Pozn. Hlavní vyšetřovatel celé kauzy žije. Stále je přesvědčen o správnosti svého tehdejšího postupu. Myslím si, že Bůh mu dopřává čas najít pravdu).

Čtvrteční řady poutníků doprovázím jen „na dálku“. Putují do Želivi, O INTERNAČNÍM KLÁŠTEŘE ŽELIV přednáší PhDr. Jan Stříbrný, páteční večer v Humpolci je věnovaný Janu Zábranovi. PPU 2018 končí sobotní „devátou“ mši svatou v Humpolci.

Bohu díky za dar putování. Za dar modlitby, slavení, smíchu i slz, nesení a podpírání, útěků a návratů. Hlavně neztratit směr - Otcův dům. Chystá nám příbytky.

Vyjděme!

Léto budiž požehnáno!

Věrka Polášková